

Olv.: Iz 6,1-2a.3-8 – 1Kor 15,1-11 – Lk 5,1-11
A csodálatos halfogás

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Bevalljuk, hogy az ember megmentésre szorul. Egyikünk sem képes maga erejéből megoldani az élete problémáit. Kérdéseinkre keressük a választ. Emberektől is várunk válaszokat, segítséget, de mi hívő emberek legfőképpen az Istentől. Megválaszolhatatlan kérdéseink vannak. Forduljunk Isten felé.

Az egyik római katakombában van egy nagyon kifejező ábrázolás, festménynek is mondható. Az apostolok kivetik a hálót, az ábrázolás szerint mögöttük van Krisztus, akit ők nem látnak. Krisztus húzza a hálót! Forduljunk Jézushoz, aki meg akar bennünket menteni, mert azt akarja, hogy a megváltottak életét éljük. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Keresztény hivatásunk méltóságáról van szó ebben a mai evangéliumban. Az embernek van természetszerűen hivatása a mindennapok világában. Ehhez rögtön hozzá lehet tenni, hogy az ember bármit tesz, bármilyen feladata van, ha keresztény, akkor a hite átjárja és meghatározza minden tevékenységét.

***Itt most Jézus megfogalmazza keresztény hivatásunkat:
"Ezentúl emberhalászok lesztek."***

Isten bevon bennünket isteni tervének megvalósításába.
Ez a mi keresztény hivatásunk lényege.
Ilyen sokra becsül bennünket az Isten. Munkatársaivá tesz,
hogy az Isten országa megjelenhessen, megvalósulhasson ebben a világban.

Minden felől panaszok hangzanak, a mi keresztény világunkból is, amikor az ember tájékozódik. Az Európai Unió alapokmányából kihagyják a kereszténységet, bent marad a vallásosság. Ezzel a különbséget érzékeltetik.

A kereszténység azt jelenti, hogy mindent meghatároz a hitünk.
Meghatározza életünket az, hogy mi Isten munkatársai vagyunk országának megvalósításában, a világ megváltásában.
A vallásosság ennél kevesebb. A vallásosság azt jelenti, hogy ennek a kereszténységnek bizonyos formái jelen vannak Európában. A kereszténységből ennyi maradt: vannak emberek, akik még imádkoznak. Vannak emberek, akik még részt vesznek istentiszteleteken, szentmiséken, egyre kevesebben, ahogy Önök is tapasztalják vasárnapról-vasárnapra.

Az, hogy valaki imádkozik, az, hogy valaki elmegy egy templomi közösségbe az legfeljebb annyit jelent, hogy kifejez valamit az Isten gondolatából, az Isten szándékából, de valójában nem jelenti azt, hogy az ember az Isten szövetségese.

Ahhoz, hogy az ember Isten szövetségese legyen, ahhoz arra van szükség, amit az ószövetségi szentírási részben hallottunk:

“Itt vagyok Uram, engem küldj!”

Ebben a történetben Isten megengedte az Asszíroknak, hogy az e világi hatalmukat érvényesítsék a zsidókon, mert a zsidók eltávolodtak Istentől. Nem figyeltek már úgy az Isten akaratára, annak teljesítésére. Tapasztalják meg, mit jelent az, amikor az e világi hatalom teret nyer. Nem ezt szenvedí az európai nemzetek közössége, az e világi hatalom térnyerését? Méltatlankodunk, bosszankodunk, esetleg azon tépelődünk, hogy így mégse lehet velünk bánni. De bánni azokkal lehet, akik eszköztelenek. Eszköztelenek vagyunk, ha tetteinkkel a mindennapokat meghatározóan nem vagyunk jelen.

***A mindennapokban való jelenlét adja az erőt az embernek,
amikor Isten tervét valósítja meg a mindennapokban.***

A próféta egy ilyen helyzetben mondja: “Uram, itt vagyok!” mert Isten megelégedte az e világi hatalom zsarnokoskodását, uralkodását. Csak azért engedte meg, hogy rádöbbsen a népet, hogy egyedül Isten kezében van a hatalom. A fölöttünk való uralmakat is csak az Isten engedi meg, mert ő a világ ura, ő a történelem ura. Ebben a helyzetben mondja az Ur, hogy visszaveszem hatalmam. Van-e valaki, aki hajlandó és kész az Én hatalmam megjeleníteni ebben a világban, vagyis az Isten tervét hirdetni és az Isten tervének megfelelően élni? Van-e ilyen? Akkor mondja a próféta: “Uram, itt vagyok, engem küldj!”

Ma valami ilyen történik. Lépten-nyomon tapasztaljuk, hogy az e világi hatalom – amely mindig diktatórikus – mintha veszítené az erejét. Mintha Isten visszajönné, hogy megmutassa az ő hatalmát. Arról hallunk, hogy erkölcsi erőt kell érvényesíteni. Egyik TV állomás szavaztatta az embereket, hogy mi szükséges ahhoz, hogy Magyarországon jobb világ legyen? Az emberek 53%-a azt mondta: az erkölcsi válság megszüntetése. A maradék %-ék így, úgy megoszlott. Az ötletek arról szóltak, hogy miképpen lehet kozmetikázni az e világi hatalmat? Miképpen lehet mégis hatalomban maradni? Vegyük tudomásul, az e világi hatalmat nem lehet megtéríteni. Vagy az Istennek szolgál az, aki a nemzeteket szolgálja, vagy a maga javát nézi.

Testvérek!

A mi keresztény méltóságunk ebben áll, hogy Isten bevon bennünket az ő üdvözítő tervének megvalósításába. Múlt vasárnap erről elméltünk. Jézus mint próféta jelenik meg és az egyház is prófétai. Ha az egyház tagjai mi vagyunk, akkor mindegyikünknek prófétai küldetése van. Akkor vagyunk élő egyház, ha prófétai szerepünket elvállaljuk, ami egyszerűen azt jelenti, hogy legfontosabb számunkra az, amit az Isten vár tőlünk. Nagy kísértés, hogy az ember mindig úgy szóljon, ahogy várják. Nagy kísértés volt az egyház számára is a történelem során, hogy azt mondja, azt tegye, amit a világ hatalmasai tőle várnak, avagy azt tegye, ami e világi hatalomhoz segíti. Ó, nem!

Ha prófétai, akkor az ember azt gondolja, azt mondja, azt teszi, amit az Isten vár, függetlenül attól, hogy ennek milyen következményei vannak az egyén életére, a közösség életére, az egész egyházra vonatkozóan. Különbö elveszíti az erejét, mert az ereje az Istene. Ez a mai evangélium erről szól,

hogy nem e világi okosság, nem e világi talpraesettség,
nem e világi praktikák és tapasztalatok a döntők és meghatározók,
hanem ***az Isten kegyelme.***

Hallottuk: “Egész éjszaka fáradtunk.” Ezt egy szakember mondja Jézusnak. Egy avatott halász, aki tudja azt, hogy mikor lehet kimenni a tóra és mikor érdemes kivetni a hálót. Hiábavaló volt a fáradásuk.

“A Te szavadra kivetem a hálót!”

Ennek voltak előzményei. Péter befogadta, beengedte Jézust a csónakjába. Így is mondhatnám: beengedte Jézust az életébe. Jézus a csónakból tanította a népet, majd azt mondja Péternek: Vessétek ki a hálót. Péter meglepődik. “A Te szavadra kivetem a hálót!” - és történik az, amit hallottunk. Péter akkor rádöbben arra, hogy embereket halászni eredményesen csak Isten kegyelmével lehet. “Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok.” Péter rádöbben a maga esetlegességére, a maga kicsinységére, a maga bűnös voltára. Az ilyen ember hogyan tudná megvalósítani az Isten tervét?

Akkor Jézus azt mondja: ***“Ne félj, ne féljete!”*** II. János Pál pápának ez volt egész pápasága alatt egyik fontos üzenet: Ne féljete!

Lehetsz akármilyen gyöngé, lehetsz akármilyen erőtlen,
lehet temérdek gyarlóságod,
ne félj, ha eljutsz oda, hogy beengeded Isten az életedbe
és engeded, hogy Isten működjön és az történjen, amit az Isten akar.

Múlt vasárnap arról elmélgedtünk, hogy Isten országának jelenléte a világban azt jelenti, hogy nincsenek elsők meg utolsók. Mindenki egyforma. Ha az ember így éli a mindennapjait, ennek az isteni igazságnak megfelelően, - ez Isten kegyelmével lehetséges, egyébként nem, - akkor van eredmény. Akkor emberek menekülnek meg, akkor emberek kerülnek az Isten országába.

Egyház azt jelenti: a kimentettek közössége.
Akiket kimentett Isten kegyelme abból a világból,
ahol az emberek uralkodnak, ahol az emberi gondolatok a meghatározók,
ahol az emberi hatalom hatalmaskodik.
Akiket ebből a világból kimentettek, azok az egyház tagjai.
Fölismerték azt, hogy az Isten a megváltás munkatársaivá avatja őket.

Kedves Testvérek!

Éljünk ennek a méltóságnak megfelelően.
Gondoljuk át, mekkora ajándék ez. Mekkora hivatás,
hogy Isten munkatársai lehetünk a világ megmentésében.

***Aki ezt fölismeri, az megérti a keresztény élet lényegét.
Élni csak akkor lehet, ha az ember a lényegre figyel.***

+ A M E N +

Imaszándék a MI Atyánkhoz

Ebben az imádságban gondoljunk egy családra. Ez a család nagyon sok jót tett a rászorulókkal, szegényekkel. Most sok szenvedés és betegség látogatja őket. Igen nagy megpróbáltatásokat élnek át. Kérjük számukra Isten vigasztaló kegyelmét.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Istenünk, te egy kenyérből adtál ennünk és egy kehelyből adtál innunk. Segíts, hogy egyek legyünk Krisztusban és örömmel munkálkodjunk az egész világ üdvösségén.

+ ***A M E N*** +

Szentmise befejezése

Az e világi hatalomból elege van mindenkinek. Másfajta hatalom kell, hogy érvényesüljön. Mi ezt az Isten hatalmának mondjuk. Ez csak úgy lehetséges, ha lesznek emberek, akik Istennek szolgálnak, illetve Istent dicsőítik az emberek szolgálatában. Itt van a mi szerzetesi közösségünk és egyéb hasonló feladatot végző közösségek és nincs elegendő emberük. Nem jönnek, mert ez egy olyan szolgálat, amihez nem elegendő az emberi szándék. Magyarországon sorra megszűntek a nővérképző intézmények is. Nincsenek emberek, akik kórházban dolgoznának, mert ez nagyon nehéz munka. Sokkal könnyebb munkával is lehet pénzt keresni. Csakhogy ez nem pénzkereseti lehetőség csupán, hanem ez isteni küldetésre hivatkozó szolgálat és munka.

Imádkozzunk azért is többet, hogy legyenek szerzetesi hivatások is, mert különben amikor betegek leszünk, akkor majd olyan emberek kezébe kerülünk, akik számára nem az ember a legfontosabb. Ez ijesztő perspektíva.

Adjunk nagyobb teret az Istennek!

+ ***Á L D Á S*** +